

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II-a nr. 3690

4 PAGINI - 20 BANI

Duminică 26 martie 1961

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Citiți

pag. 4-a:

PORTI INCHISE

Milioane de tineri din lumea capitalistă să învețe

Sportivi și spectatori la primul concurs

Foto: V. RANGA

BRIGĂZI DE PRODUCȚIE ALE TINERETULUI

Ne aflăm în uzina în care s-a născut ideea „Școlii înaltei calități”. În ultimul număr al ziarului de uzină „Steagul roșu” semnează în continuare alți participanți la această „școală”, iar într-un amplu reportaj se vorbește despre primul examen susținut în fața „Mărcii fabricii” de către secția turnătorie.

„Școala înaltei calități” se bucură de adeziunea întregului colectiv. Ea răspunde dorinței fierbinți a constructorilor de autoamioane de a pune în această largă bătălie pentru calitate întregii lor capacități și priceperi. Participarea la această „Școală a înaltei calități” înseamnă pentru fiecare om al marelui colectiv un angajament de cinste față de el însuși, față de ceilalți. Începând cu cel care face primul șurub și terminând cu soferii de încercare, care duc mașinile în parcul din fața uzinei, toți cei ce făuresc autoamionul românesc sînt în aceste zile, mai mult ca oricînd, cuprinși într-o efervescentă luptă pentru calitate.

Lupta pentru calitate superioară — chemarea mobilizației lansate de partid — a însuflețit întregul colectiv, a dat întrecerii socialiste un suflu nou, nemaicunoscut.

De geaba ai să încerci să descoperi semnele noului efervescent în forțola și atmosfera de suprafață. Noul suflu stă în fața aparent obișnuite, calme, săvîrșite după o gîndire minuțioasă și atentă, în spiritul de răspundere crescînd, în seriozitate, în pasiunea revărsată asupra fiecărei piese lucrate.

Da, pulsul uzinei bate puternic în aceste zile. Este pulsul unei întreceri entuziasme, însuflețite, care cuprinde în ea întregul colectiv.

În uriașă uzină lucrează 184 brigăzi de tineret, care cuprind peste 1.200 de tineri muncitori.

Toate brigăzile de tineret participă la „Școala înaltei calități”. I-am întrebat pe tovarășii Diaconescu, secretarul comitetului U.T.M.

— Da, toată.

— Concret, ce înseamnă asta? Cum participă? Prin ce se simte că și-au dat aderența la această școală?

Tovarășii Diaconescu e un taciturn, vorbește puțin și nu-l prea găsești des în birou. El se gîndește puțin, dă să ne arate o hîrtie, dar pînă la urmă a aruncat în seriar.

— Hai să mergem în uzină. O să ne dăm seama acolo.

Trei reportajeri și cîțiva membri ai comitetului U.T.M. am străbătut timp de două zile uriașele hale ale uzinei. Am discutat cu membrii brigăzilor de tineret, ai posturilor tehnice de control, cu maistrii și controlorii de calitate. În urma acestor discuții s-a născut pagina de față.

La „Școala înaltei calități”

Reportaj de întrecere de la Uzinele „Steagul Roșu” Brașov

CU TOATE FORȚELE ÎN LUPȚA PENTRU CALITATE

— Do, participăm și noi la „Școala înaltei calități”. Vă spunem asta și ca să înțelegem că nu prea avem timp să stăm de vorbă.

Cu aceste cuvinte ne întîmpină Vasile Manghiuc, responsabilul brigăzii de tineret de la turnătorie de fontă. Pe scurt, în câteva cuvinte, aflăm totuși ceea ce e nou în munca lui și a întregii brigăzi în zilele acestea.

— Se știe, ne povestește el, că cu ani în urmă cele mai multe rebuturi le ațeau atelierul de elaborare. Dar lucrurile s-au schimbat. Uite aici un grafic. Anul acesta, față de 1957, procentul de rebuturi, numai la unu din rebote, la bloc — motor, a scăzut cu 70 la sută. Vă închipuiți că și colțoșii lor a crescut.

— Dincolo spre aceste uzini ai avut multe oportunități. Tinerii din brigada lui Manghiuc nu s-au dat bătăii în fața greutății. Au rezolvat rînd pe rînd probleme dintre cele mai serioase: calificarea profesională, specializarea oamenilor pe repere și operații, organizarea și aprovizionarea la locul de muncă. În rezolvarea multora s-a spus cuvîntul inițiativa lor creatoare.

Au introdus, de pildă, oale de turnare cu silan; oala s-a făcut să se elimine în mare măsură zgura de pe piese, îmbunătățindu-le calitatea. Au găsit de asemenea soluții ca să prelungească durata de funcționare a capturilor de la două luni la

— Vrem să ajungem cît mai aproape de zero la rebuturi, ne spune serios și grav Manghiuc. Cînd spune asta, știe pe ce se batează. Colectivul brigăzii o hotărî să nu elaboreze nici o sorjă de fontă cu analiza chimică neco-

că și nu localizez în oraș și pleacă cu trenul. Cînd în cadrul brigăzii s-a discutat acest lucru, Manghiuc i-a spus lui Filip: — Trebuie să înveți să repari, frățioare, altfel n-oi să te împaci de loc cu colțoșii. Școlii tren — mai sînt altele, dar nu școlii cîntă spre o calitate mai înaltă.

De, controlul asupra calității se face acum în brigada mai sever și mai prompt ca oricînd. El devine o stăvilă de netrecut în fața rebutului, a slabei calități.

Răspunderea brigăzii a crescut, nimeni nu mai îngăduie ca de numele brigăzii și să se lege cuvîntul „rebut”.

Într-una din zilele trecute înțeleg, ajutorii și ceilalți de la secția de prelucrare a pieselor din fontă s-au somenit cî-i vizitează un grup de tineri. Băieții lui Manghiuc s-au împriștă pe la mașini, au început să discute cu tinerii care prelucrau tocmai piesele turnate de ei, îi întrebau ce părere au despre calitatea pieselor, despre duritatea fontei. Cel de la prelucrare le-au spus și lucruri bune, dar au avut de răcut și unele observații.

— Eu prelucrăm, după cum vedeți, ghidoșii autocamionului, a spus fratele Nicolae Ion. Fonta e prea tare. N-a fost elaborată cum trebuie. Din cauza asta rup multe cuște și n-o pot o-

L. BĂIEȘU
V. CONSTANTINESCU
V. CĂRLEA
(Continuare în pag. 2-a)

cînd luni. Valoarea acestei prelungiri este de 40.000 lei lunar. Manghiuc nu dă apoi să se creeze un fel de grafic. El îl numește grafic valoric, pentru că prin el fac o echivalență în obiecte pentru fiecare reper sau piesă rebutată. Orînd cît se pierde și ce se poate cîștiga prin fiecare procent scăzut de rebuturi. Adică zece piese din reperul curent echivalență cu altele aparate de rodio sau televizare etc. Oamenii înțeleg mai bine așa ce valoare are fiecare piesă pe care o fac ei. O idee interesantă și ingenioasă.

responsabile. Pentru asta s-a instituit un control intern, adică analize la școlii de fontă elaborare de fiecare tînd. Toți tinerii din brigada vor urma cursurile de calificare. Chiar și aceia care nu participau înainte la aceste cursuri pe motiv

Folosind forajul cu turbina

Sondorii din schelele petrolifere Boldești și Lîliești, regiunea Ploiești, întîmpină aniversarea a 40 de ani de la înființarea partidului cu importante succese în muncă. Folosind forajul cu turbina, son-

rorii din brigada condusă de comunistul Gh. Aurel au realizat anul acesta viteze de lucru cu aproape 50 la sută mai mari decît cele planificate. În acest fel ei au putut termina săparea sonde-

lor 352 și 455 Boldești, cu 16 și respectiv 23 de zile mai devreme. Totodată, sondorii au economisit materiale necesare forajului în valoare de peste 150.000 lei. Succese asemănătoare au obținut și son-

Mai presus de orice

În anul 1947 războiului erau încă deschise. Începuse marea bătălie pentru refacerea economiei distruse de faful fasciștilor. Pentru refacerea industriei era nevoie de mai mult cărbune. Atunci a fost lansată o chemare către tineri, care-i îndemna să meargă să lucreze ca mineri în Valea Jiului. Au venit mulți tineri în Valea Jiului. Unii — cei-i drept destul de puțini — după prima cunoștință cu mina au dat bir cu fușii. Pe mulți însă îi mai întîlnești și azi la exploatarea minieră din Valea Jiului. Printre aceștia se numără și Diana Chifu. Mînat de dorința de a fi de folos patriei, a pornit și el spre Petroșani. Au încercat unii să-l sperie. I-au povestit tot felul de întîmplări care mai de care mai îngrozitoare despre munca de miner. Diana nu s-a înspăimîntat. Știa că numai fricoșii și lașii fug de ce e greu.

Cu acest articol continuăm dezbaterea la discuția noastră „Cum ați fi procedat?”. Evident, reacția vă invită în continuare, dragii cititori, să vă spuneți părerea pe marginea acestor articole, vorbind despre felul cum ați fi procedat voi în împrejurări asemănătoare cu cele în care au fost puși tinerii despre care se vorbește în discuția noastră.

dar n-a dat înapoi. Singura lui dorință era să devină miner. Prima dată a fost repartizat într-o brigadă slabă, pe care o conducea Eduard Schecheli. Cu toate că se muncea mult, brigada era mereu sub plan. Incerca și el să-și dea

munca și, mai ales, cum să lucreze cu oamenii. Dar n-a rămas mult aici. Cîrînd a plecat militar. După satisfacerea serviciului militar a trecut din nou pe-acasă.

— Ei, acum cred că te-ai săturat de minerit — i-au spus unii prieteni. Rămîi în București. Dar Diana n-a rămas. A plecat cît mai repede în Valea Jiului. Fi era dor de otactii lui, de locurile acelea de care se legase pentru totdeauna. S-a prezentat direct la șeful sectorului.

Să discutăm despre tinerete, educație, răspundere

Tiberiu Utan

Pină la stele

Nu sîrșește tineretea niciodată — florile-i sub cerul nostru, toate rod dădura. Imi revii în minte cîntec de brigadă, izbucnești ca o detunătură.

Liniștea văgăurilor deșarte tîndări se aiese, oale și ulcele. Mi se pare — nu mai e departe nici pină la stele...

Cîntecul — același să-i petreacă, — sînt mai tineri parcă cei de-acum... Livezeni... Agnita...

Alte temuri pleacă lung brăzînd seninul cerului cu fum.

Bolții sînilie, impietrită, fii pe pace — de va trebui să-ntîndem viaducte între stele. — o vom face!

Tînăra muncitoare Emilia Gros din secția contori a uzinei bucureștene „Grigore Preoteasa”, execută lucrări de bună calitate.

— Vreau să lucrez la cărbune, vă rog să mă repartizați într-o brigadă. A fost dat în brigada lui Constantin Siroș. După șapte luni era șef de schimb, un minier bun și de nădejde. Conducerea sectorului îi aprecia mult și, atunci cînd s-a pus problema să se numească un nou responsabil de brigadă în locul lui Petrovici, toți s-au gîndit la el. Aceasta era o brigadă codășă. Diana nu s-a gîndit că de acum va cîștiga mai puțin, că o să aibă mai mult de muncă. A primit să preia conducerea brigăzii. Sosise momentul să arate ce a învățat de la ceilalți mineri pe unde lucrase. Situația brigăzii era mai mult decît îngrijorătoare. Oamenii erau foarte slabi, ne-disciplinați, veneau la șut cînd voiau ei și uneori deloc. Diana nu s-a speriat. Știa că are multe de făcut și c-o să fie foarte greu, așa că a luat-o încoace și calm. Mai întîia a reorganizat munca în brigadă

GE. NEAGU
(Continuare în pag. 3-a)

TELEGRAMĂ

Cătrela VI-lea Congres al Partidului Comunist din San Marino

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român trimite un călduros salut celui de-al VI-lea Congres al Partidului și vă urează comuștilor din San Marino noi succese în lupta pentru pace, democrație și progres social.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

La 25 martie 1961 în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită CEA DE-A 5-A NAVĂ COSMICĂ

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: În conformitate cu planul lucrărilor pentru cercetarea spațiului cosmic, la 25 martie 1961 în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită în jurul Pămîntului cea de-a 5-a navă cosmică.

Telul principal al acestei lansări este perfecționarea continuă a construcției navei-satelit și a aparatelor instalate pe această navă. menite să asigure desfășurarea proceselor vitale ale omului în timpul zborului său în spațiul cosmic și al întoarcerii sale pe Pămînt.

Nava-satelit s-a deplasat pe o orbită apropiată de cea stabilită prin calcul: perioada de revoluție a fost de 88,42 minute, înălțimea perigeului de 178,1 km, înălțimea apozeului de 247 km de la suprafața Pămîntului, iar înclinata orbita față de planul Ecuatorului este de 64 grade 54'.

Greutatea navei-satelit este de 4.695 kg (în afară de greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare). Pe nava-satelit a fost instalată o cabină cu un animal de experiență — ciicnele „Zvizdočka” — și

cu alte organisme vii, sisteme telemetrice și de televiziune, aparatură radioelectrică pentru măsurători asupra traiectoriei și a aparatului de radiocomunicații. Aparatura de bord a navei a funcționat normal în timpul zborului.

DUPA INDEPLINIREA PROGRAMULUI DE CERTETARI PREVAZUT ÎN URMA UNEI COMENZI, NAVA-SATELIT A COBORIT ÎN ACEEAȘI ZI CU SUCCES, DE PE ORBITA ÎN JURUL PĂMÎNTULUI ȘI A ATERIZAT ÎN REGIUNEA STABILITĂ.

Cercetarea preliminară a navei aterizate a demonstrat că starea animalului de experiență este normală. În urma lansării celei de-a 5-a nave-satelit sovietice și a întoarcerii cu succes a acesteia de pe orbită au fost obținute un mare număr de date valoroase atît despre funcționarea navei și a aparatelor de pe navă, cît și despre influența condițiilor de zbor asupra organismelor vii.

În prezent aceste date sînt studiate și prelucrate. Organismele vii, care s-au aflat în navă sînt puse sub observație.

0 vacanță plăcută

Elevii din regiunea Hunedoara petrec vacanța plăcută. Casele pionierilor din Deva, Sebeș, Petroșeni și Orăștie au organizat excursii în diferite locuri istorice și localități pitorești din țară. Aproape 500 de pionieri, fii ai minierilor din Valea Jiului, pleacă într-o excursie în care vor vizita Muzeul Doftana și Muzeul de Istorie a partidului. În această vacanță elevii din re-

giune vor participa la cea de-a doua etapă o Spartachiadei pentru pionieri, precum și la concursul cultural-artistic al pionierilor și elevilor. Elevii vor putea viziona în aceste zile și filmele spectaculoase „Prepădite pentru ei” de Teatrul de păpuși din Alba Iulia și de Teatrul de păpuși amatori înființat de curînd în cadrul clubului sîderurștilor din Hunedoara. (Agerpres)

LA „ȘCOALA ÎNALTEI CALITĂȚI“

(Urmare din pag. 1-a)

Justa bine. Piesa iese ca din topor.

Membrii brigăzii lui Manghiuc s-au privit unul pe altul ridicând sprincenele cu înțeles. Cerința acestora era justificată și ei erau datori s-o îndeplinească. Calitatea produsului finit — autocompunător — cerea răspundere din partea fiecăruia.

Tinerii din brigadă au înțeles multe din vizita aceea. Poate și acesta e un motiv pentru care în zilele acestea Manghiuc nu mai are astimpăr. Ștergându-și fruntea de sudoare, el ne spune ca o concluzie:

— Până nu turnăm numai piese a-nitea, tot așa, la temperatură înaltă o să fim. Trebuie să facem artă, nu circeală. Asta se cere acum.

Și tinerii din secția forjă au declarat război rebuturilor și pieselor de proastă calitate. Evident, o bătălie poate fi câștigată numai atunci când arunci în luptă toate forțele: hânicie, precizie, atenție, cunoștințe, ingeniozitate. Citeva exemple sînt grăitoare în această privință.

În cadrul celor două brigăzi de tineret, a lui Nuțu Smarandache și a lui Cornel Mărgineanu, s-a constatat că sarea de bucătărie e bună nu numai în bucate, ci și... la el, la forjă. Piesele înalte de forjare se umpleau de acizi rezultați din încălzire. Acești acizi mincinoasă calitatea reparațiilor, dădându-se cei mai aprigi dușmani. Când piesele erau introduse în mașini, acizii se imprimau și fie că rebutau piesa, fie că o făceau de proastă calitate. Apoi

și restul operațiilor erau îngreunate. Ce-au făcut tinerii? La gura cuptoarelor au pus sare de bucătărie, în care tăvăleau piesele însoțite, ca pe niște hartane de carne. Apoi le confundau pentru o clipă în apă. Când le scoteau, cădea o poajă ghilț, și odată cu ea acizii, „dușmanii calității“.

Ideea n-a putut din cer. Ea a venit din studiu, din învățături. Tinerii din cele două brigăzi învățau serios. Toți sînt înscrși la cele două cursuri de ridicarea calificării organizate pe meserii. Cum învăț? Lecțiile se desfășoară pe viu, la concret. Lectorul aduce piese bune și piese rebutate, ale căror calități sau defecte le discută în colectiv. Titlul unei asemenea lecții ținute de inginerul Ion Stoica: „Cum se poate obține o calitate bună și care sînt cauzele care duc la un procent mare de rebuturi“.

Aceasta este o măsură. Mai sînt și altele, ca de exemplu aceea care îi obligă pe tehnologii să prescrie pentru fiecare reper regimul de încălzire optim, iar pe maștrii să supravegheze toate echipele ca să îndeplinească aceste prescripții; ori aceea care prevede că lucrul începe în fiecare zi prin studierea planului de operații de către responsabilii de brigăzi și de către membrii acestora, iar când unii dăvedesc că nu și-au însușit măsurile luate prin rebutarea unor repere sau executarea unor forjări de proastă calitate, aceștia se izbesc de opinia colectivă care, în virtutea luptei pentru calitate, este de o intransigență severă. Primii clienți ai unei discații colective au fost: Gh. Sibchi, Gabor Șerban și Ion Orzan.

și o siguranță de om cu adevărat stăpîn pe situație. Când a pierdut steagul nu mai era însă de loc calm, povestesc băieții. Ce era în sufletul lui, numai el știe. Da' las-că s-a învățat minte. A trecut la măsuri serioase. În primul rînd, totdeauna ca „burta pe carte“. Opt băieți din brigadă sînt la liceul seral, restul la cursul de ridicarea calificării. În al doilea rînd, critica și autocritica a fost pusă în stare de funcționare permanentă. Când Păcuraru Vasile rebutează patru piese nu mai e de glumit. Înainte discutau totul. La sfîrșit de lună, acum se discută pe loc. Se adună brigada în ședință fulger: „de ce ai rebutat? de ce nu ești atent? cu de-alde tine crezi că luăm noi steagul înapoi? mai dai rebut?“ — un potop de întrebări la care Păcuraru sau altul trebuie să răspundă pe loc și concret. În al treilea rînd, s-a înăspriț controlul șefului de brigadă. Ca

nu credeți cumva că sînt chiar răzivi cu adevărat. Nu. Sînt prieteni buni, tovarășii de muncă, cînd e nevoie se ajută între ei, nu și ascund nimic unul altuia. De pildă, ideea cu „fișele personale de calitate“, ilie n-a fînut-o în secret. I-a propus-o și lui Iordache. Pe urmă,

merg împreună la club, la distracții, împreună învăț la școala serală sau la cursurile de ridicarea calificării. Numai cînd e vorba de steag fac ei pe ambițioși. Și e normal, nu? Acum e greu de spus cine o să-l ia. Rămîne de văzut.

O LAUDĂ CARE SPUNE MULTE

La Sculerie s-a dus vestea că brigada lui Găbanu Spiridon a fost laudată de șeful atelierului. Ei și? Cite brigăzi nu sînt laudate de maștrii și conducătorii de ateliere? ar zice unul care nu-l cunoaște pe tovarășul Ion Bărbulescu, șeful atelierului. Fostul strungar e zgir-

plimbă de la o mașină la alta? E de-ajuns să lipești un minut, a intrat un span la cuțit și a și tras o zgîrțitură. — Da? ce, Anghel e mai bine, dar a întors lucrurile spre bine. Șar a înțeles că trebuie să învețe, că asta l-o cere întreaga brigadă și că n-are rost să se supere. A învățat de la

CUM SE EXPLICĂ O „MINUNE“

Pausa de ora unsprezece. Muncitorii de la secția 530, atelierul 534 — Diferențiali, își iau micul dejun. Într-o cabină cu pereți de sticlă mănăncă și maistrul, comunistul Enoache Constantin.

— Vrem să vă cerem o părere.

— Da, imediat.

— Mîncați, nu vă deranjați. Așteptăm.

Între timp deschidem cometa de noțite. Aici ne-am notat câteva date culesse mai înainte: „la Diferențial procentul de rebuturi e ridicat. Din cauza slabei calități, pinioanele unor diferențiale scîrție, fac zgomot, uneori li se rupe „dantura“. Brigada de tineret a lui Micu Vasile dă multe rebuturi“.

Aici avem deci de scris despre niște codăși. Între timp tovarășul Enoache, maistrul, a terminat de mîncat.

— Ce se-nîmplă cu brigada lui Micu, tovarășe Enoache?

— Tovarășul Enoache se strîmbă nădușmerit.

— Nici eu nu știu ce s'au mai cred. Pe cuvîntul meu vă spun. Am impresia că e ceva la mijloc.

— La s-o luăm nițel mai din urmă, să vedem.

— Păi s-o luăm. Uite cum se-nîmplă. Băieții pieselor mașinilor și-ncepe să fluture. Ei trebuie, să zicem, să taie două filete. Ce zic ei: de ce s'au dat de două ori, merge și dintr-o dată. Merge, nimic de zis, dar merge mai prost, calitate slabă. Face de pildă Toma Roman o piesă. La finisaj o ia altcineva ca de bună. O bagă în mașină. Mașina se oprește. Vin acolo, controlez. Roman dăduse piesa cu 5 mm. mai lungă. Se rețeașă, se pierde timp, se încearcă lucrurile. Avem necazuri serioase cu el. Lucrau slab și Moier, și Suciu, și chiar Micu, șeful brigăzii, care trebuia să fie un exemplu, nu? Și deodată... Pe cuvîntul meu, nu știu să crezi. În ultima săptămîni nici un rebut de la brigada lor! Dar nici unul! Numai piese bune.

Nedumerire. Venim la niște codăși și cînd colo...

— Cum se explică asta?

— Mă gîndesc că s'au dat pe brazdă, că s'o fi întimplat ceva cu ei. Da' mi-e frică și de altceva. Nu cumva or fi ascundînd piesele proaste? Adică... mă întreb și eu așa. Nu cred că e posibil, dar uite, ajungi cu gîndul pînă acolo. Parcă s'o-nîmplă o minune cu ei.

Mergem să dezlegăm misterul „minunii“.

Pe Micu nu-l găsim. Lucrează în alt schimb. Discutăm cu ceilalți membri. Suciu Merin, un băiat înalt și cam firav, dă la înălț în câteva cuvinte tot secretul.

— Păi da, mergea cam slab la noi. Dădeam rebuturi. Dădeam și eu, și alții. Acu, de curînd, am avut o ședință. Nu aveam planificată, ne-am adunat noi așa, să discutăm. Sefu' n-a zis: „Ei, ce facem, intrăm și noi în „școală“? Ne primim de acord. Da' dacă mergem tot așa prost, la ce dracu să ne mai băgăm? Ne-am cam zis-o atunci de la obraz unul la altul. A fost critică și șeful, cu

și el dădea „rasol“ cîteodată și prea era „prieteni“ cu toți, nu zicea la nimeni nimic. Da' tot el n-a zis: „măi, vouă nu vi s'a acrit să ne la toți peste picior ca codăși? Proști nu sîntem, meserie știm. Avem însă un obicei prost. Dăm vina pe mașini. Acum însă mașinile sînt puse la punct, nu mai avem cum s-o intoarcem. Hai să ne punem pe treabă, să căscăm bine ochii cînd lucrăm, să nu ne mai gîndim la cai verzi pe pereți. Hai să ne punem ambiția să-i uimim pe toți. Vreți? „Vrem, sigur că

vrem“, am răspuns noi. Eu le-am zis: „da' ori ne ținem toți de treabă, ori la loc comanda. Toată lumea să se țină de cuvînt. Pe cartă primim c-o la pasă-lăuri li luăm la refec“. Și uite dom-le că merge.

— Toate piesele sînt de calitate acum?

— Toate. Păi ce, nu se poate? Uite că se poate. Să-l vezi pe sefu'-acuma, e numai cu ochii-n patru. De cite douăzeci de ori merge la control să intre. De fapt, de multe ori nici nu mai merge, ca să nu piardă vremea. Ridică sprincenele cître el de la laborator și dacă dă din cap, înseamnă că e nă regulă.

— Și dacă totuși o să mai apară vreun rebut?

Suciu rămîne cîteva clipe mirat.

— Da-o să apară totuși? Mă rog, să zicem că mai iese o piesă de calitate slabă. Am hotărît ce facem și-n cazul-asta, am stabilit măsuri serioase. Cînd apare un rebut discutăm cazul imediat, pe loc, nu trecem peste el. După terminarea lucrului îl chemăm pe maistrul și analizăm împreună cauza cu precizie și vedem o cui e vina, luăm măsuri să nu se mai întimplă.

Vasăzică asta era „minunea“. Totul a fost o chestiune de ambiție. Mai bine zice de constiință. Oamenii au hotărît să vadă dacă sînt în stare să-și schimbe renumele — și au fost. Bravo, băieți!

cit la vorbă, nu aruncă la întimplare aprecierile. El nu se grăbește cu laudele, pentru că nu apreciază munca după cîteva succese care uneori pot veni dintr-o întimplare. Trebuie să cunoască omul, să știe dacă e serios, perseverent.

Cu brigada lui Ciobanu s-a întîmplat astfel. Băieții erau cotați printre strungarii buni din secție. Toți aveau calificare ridicată și lucrau pe mașini moderne. Piesele lor nu erau niciodată respinse la control. Cu toate acestea, de citeva timp oamenii au început să se arate nemulțumi. Simțeau ei că nu merge ceva. Într-o consfățuire de brigadă, la care a venit și maistrul Mihai Nițu, lucrurile s-au lămurit.

— Parcă noi dăm tot ce sîntem în stare!

— Asta așa e. Cu mașinile noastre, cu calificarea noastră ar trebui să avem numai piese de bună calitate. Să fie un fițel, să te uști la ei și să-ți faci mustața în lucrul lui.

— Da, cine crezi tu că poate face asta?

Mircea Leșeanu care se tot

— Problema e disciplina, răspunderea personală. Sîntem o brigadă, dar fiecare s'au răspundă ca pentru toți.

Discuția aceasta a însemnat mult pentru brigadă. Anghel Radu, Gheorghe Maghiar, Leșeanu au început să devină alții. Fiecare și-a sporit grija, atenția, fiecare dorea să se poată mîndri cu piese de cea mai înaltă calitate. Tinerii se întrecuau între ei, plini de ambiție.

Șițiți atunci ei lucrul bine. Dar au dovedit că pot lucra chiar foarte bine, că piesele lor pot fi de calitate ireproșabilă.

Așa se face că într-o zi, șeful atelierului a laudat brigada lui Ciobanu.

— Sînt mulțumit de voi, imi place cum lucrați.

Ochii tinerilor strungari au strălucit de emoție. Auzeam pentru prima oară asemenea cuvinte de la el. Și n-au uitat cu ocazia asta să-i adreseze și o „amenințare“:

— Știți ce? Avem de gînd să vă facem să vă schimbați obiceiul. Adică să vă obligați să ne spuneți așa în fiecare săptămîna.

— Păi cînd am făcut piesa, maistrul era lingă mine... — Și ce dacă era lingă tine? Din ochi nu putea să-și dea seama dacă piesa e făcută precis sau nu. Trebuia să mergi să-ți-o controleze.

Reghina dă din colț în colț. Pînă la urmă trebuie să recunoască. Lucrurile sînt prea evidente.

Risul, ironia, glumele tovarășilor îl trezesc și el la realitate.

— Mă dacă ești uituc fă-ți un nod la... cuțit.

— Sînt mulți ca Reghina, care nu-și primesc critica? I-am intrat pe responsabilul postului, tehnologul Nicolae Tripa.

— Nu. Avem dosare întregi cu răspunsuri scrise de la cei criticiți.

Uitați-vă prin ele nițel, numai de curiozitate.

Mergem și răsfoim dosarele

cu materialele apărute la gazeta P.U.C.-ului. Toate caricaturile sînt păstrate cu grija (P.U.C.-ul acesta este frunțat pe arș, a organizat și o expoziție de caricaturi), iar lingă fiecare sînt prinse răspunsurile la critica ale celor vizați. Marea majoritate a celor criticiți își fac autocritica și arată pe scurt ce măsuri au luat pentru ca lipsurile semnalate să nu se mai repete. Citeva exemple: un strung semiautomat „Monfort“ stătea de 6 luni nefolosit. La două zile după apariția unei caricaturi la P.U.C., mecanicul șef a anunțat în scris că l-a pus în funcțiune. Turnătoria de precizie trimitea piulița fuzetei cu bucură. În urma criticii făcute de P.U.C., defecțiunea s-a remediat. Rebuturile cunoscuți ca Beldeanu A., Tamaș Gavrilă, Coman Mitică și alții scriu negru pe alb că critica P.U.C.-ului a fost justă, că și-o însușesc și promit că pe viitor să nu mai fie... materie primă pentru caricaturile de la P.U.C.

În marșul acesta neinterupt spre cea mai înaltă calitate, P.U.C.-ul are răspunși și da-

torii precise. Ei trebuie să vegheze, să controleze, să sesizeze, să fie la post zi de zi.

Orientarea actuală a postului nostru merge pe problemele calității — ne spune tovarășul Tripa. În consfățuirile de producție din ultima vreme, de pildă, a reieșit că există deficiențe de calitate la fuzetă și la capătul de bară. Urmărim acum aceste produse. La capetele de bară am găsit cauzele defectelor. Neausulind cauzele timp și lucrînd cu profilul necorespunzător, filetul nu mai are odinacele curvenții. Dar mai sînt și alte probleme. Degeaba tinerii noștri se luptă pentru calitate superioară, dacă secțiile celelalte ne trimit unele subansamblu cu defecte. Am folosit adesea următorul procedeu. Cînd controlul calității a oprit o piesă cu defecte de turnătorie, am criticat pe tînrul din secția noastră care o prelucrase și nepăsător, o lăsa să merge așa mai departe, dar am trimis un articol și la gazeta postului de la turnătorie. Am adresat asemenea prin comitetul U.T.M. o uzinei un apel către celelalte posturi pentru a urmări pe fluxul producției calitatea pieselor.

— De, mediocrii se multumesc și cu mai puțin. Ei sînt, chipurile, „moderști“, nu se „lăcomesc“ după mult. Am întîlnit în uzină și o brigadă de mediocri. E brigada lui Alexe Costică de la șasiu. Brigada n-a mers prea bine în anul trecut. A avut multe rebuturi. Are și acum. Tiu Dumitru a rebutat piese de vreo 2.000 de lei, două luni a lucrat sub normă. Au fost și absențe nemotivate, s-au stricat multe scule (de pildă Fucică).

Discutăm cu Alexe Costică, responsabilul brigăzii. E un băiat mărunt și cam molatic, căruia îi scoți vorbele din gură cu ușurință.

— De, trebuia merge bine, zice el liniștit și mulțumit.

— Dar cu rebuturile... — O să le reducem... O să le reducem cu ceva.

— De criticat vă mai criticați în brigadă?

— Da... așa, cîteodată pe lună, la ședință...

— Pe cei care lipeșc li criticați?

— Păi... cînd e ședință, odată pe lună...

— De învățat, învățați?

— Urmează vreo trei la cursul de ridicarea calificării.

— Restul de 14?

— Restul... n-au nevoie. Știu băieții. Unii au vehicme.

Mediocrii nu se alarmează. În jurul lor e o atmosferă entuziastă, înflăcărată, brigăzile de tineret luptă cu toate puterile pentru calitate, caută metode noi de lucru, de stimulare a oamenilor, devin pe zi ce trece mai grîlîii, mai serioși. Ei, mediocrii, sînt calmii mulțumii. Dacă situația nu-i chiar așa de gravă, de ce să se alarmeze? La ei nu-i nici prea bine, dar nici prea rău. Deci se poate trăi și așa.

Mediocrii zic că participă și ei la „Școala înaltei calități“, fac și caz de asta.

— Bună idee, zice Alexe. Participăm. Ceva rezultate s'au avut și noi.

— Dar „școala“ nu poate ține în „catalogul“ ei asemenea elevi. Însăși titlularul ei anunță că e vorba doar de înalta calitate. Or, mediocrii...

— Mergeți pe la Controlul tehnic al calității.

La Controlul tehnic al calității ni se oferă șansa de a studia un dosar voluminos. În el e vorba despre furnizorii uzinei. Marea lor majoritate le trimite piese de calitate, făcute cu grija. Citeva exemple: „Triumf“-Cluj, „Clement Göttsch“-București, „Metaloglobus“-București, „Grigore Preoteasa“-București și multe altele. Mai sînt însă furnizori care produc uzine nemăsurate deficiențe. Iată de pildă ce are o uzină în legătură cu colectivul Uzinei „Vasile Tudose“-Colibași, care le trimite piese de mare importanță pentru autocompunător S.R.: cutia de viteze are zgomote și bătaii în timpul funcționării, trepideții la manetă, viteze blocaje etc., defecte la pompele de ulei, de apă și de benzină, la carburatoarele, compresoare și altele. Necazuri serioase le fac piesele primite de la Electroscizia „Timișoara“, Electrocalul“-București și altele.

— Nu puteți să ne dați o mîna de ajutor? Ne întrebă șeful serviciului. Poate faceți un raid pe la ei. Trebuie să-i convingem să ne ajute în muncă, să lucreze mai cu grija, mai cu răspundere. Autocompunătorul e o mașină complicată. Noi vrem să-l facem în așa fel, încît cei care-l folosesc să nu aibă decât cuvinte de laudă pentru constructori. Dar n-o să reușim asta fără ajutorul celor care colaborăm. Și de ei depinde în mare măsură calitatea autocompunătorului nostru. Ce ziceți, ați avut un raid și pe la ei?

— Da, o să facem. O să-i vizităm cit de curînd.

Deci, aviz furnizorilor!

— Păi cînd am făcut piesa, maistrul era lingă mine... — Și ce dacă era lingă tine? Din ochi nu putea să-și dea seama dacă piesa e făcută precis sau nu. Trebuia să mergi să-ți-o controleze.

Reghina dă din colț în colț. Pînă la urmă trebuie să recunoască. Lucrurile sînt prea evidente.

Risul, ironia, glumele tovarășilor îl trezesc și el la realitate.

— Mă dacă ești uituc fă-ți un nod la... cuțit.

— Sînt mulți ca Reghina, care nu-și primesc critica? I-am intrat pe responsabilul postului, tehnologul Nicolae Tripa.

— Nu. Avem dosare întregi cu răspunsuri scrise de la cei criticiți.

Uitați-vă prin ele nițel, numai de curiozitate.

Mergem și răsfoim dosarele

MEDIOCRII SE MULTUMESC ȘI CU PUȚIN

BECEULEȚUL ROȘU ARDE FĂRĂ ÎNTRERUPERE

Utemistul Gomoescu Ion a fost ales de curînd ca responsabil al brigăzii de tineret nr. 3 de la secția 510 Agregate. Nu întîmplător a fost ales tocmai el. Tinerii s-au gîndit că, fiind cel mai bun lăcătuș, va și să-i conducă, să-i ajute.

— Da? ce, Anghel e mai bine, dar a întors lucrurile spre bine. Șar a înțeles că trebuie să învețe, că asta l-o cere întreaga brigadă și că n-are rost să se supere. A învățat de la

— Problema e disciplina, răspunderea personală. Sîntem o brigadă, dar fiecare s'au răspundă ca pentru toți.

Discuția aceasta a însemnat mult pentru brigadă. Anghel Radu, Gheorghe Maghiar, Leșeanu au început să devină alții. Fiecare și-a sporit grija, atenția, fiecare dorea să se poată mîndri cu piese de cea mai înaltă calitate. Tinerii se întrecuau între ei, plini de ambiție.

Șițiți atunci ei lucrul bine. Dar au dovedit că pot lucra chiar foarte bine, că piesele lor pot fi de calitate ireproșabilă.

Așa se face că într-o zi, șeful atelierului a laudat brigada lui Ciobanu.

— Sînt mulțumit de voi, imi place cum lucrați.

Ochii tinerilor strungari au strălucit de emoție. Auzeam pentru prima oară asemenea cuvinte de la el. Și n-au uitat cu ocazia asta să-i adreseze și o „amenințare“:

— Știți ce? Avem de gînd să vă facem să vă schimbați obiceiul. Adică să vă obligați să ne spuneți așa în fiecare săptămîna.

— Păi cînd am făcut piesa, maistrul era lingă mine... — Și ce dacă era lingă tine? Din ochi nu putea să-și dea seama dacă piesa e făcută precis sau nu. Trebuia să mergi să-ți-o controleze.

Reghina dă din colț în colț. Pînă la urmă trebuie să recunoască. Lucrurile sînt prea evidente.

Risul, ironia, glumele tovarășilor îl trezesc și el la realitate.

— Mă dacă ești uituc fă-ți un nod la... cuțit.

— Sînt mulți ca Reghina, care nu-și primesc critica? I-am intrat pe responsabilul postului, tehnologul Nicolae Tripa.

— Nu. Avem dosare întregi cu răspunsuri scrise de la cei criticiți.

Uitați-vă prin ele nițel, numai de curiozitate.

Mergem și răsfoim dosarele

— Păi s-o luăm. Uite cum se-nîmplă. Băieții pieselor mașinilor și-ncepe să fluture. Ei trebuie, să zicem, să taie două filete. Ce zic ei: de ce s'au dat de două ori, merge și dintr-o dată. Merge, nimic de zis, dar merge mai prost, calitate slabă. Face de pildă Toma Roman o piesă. La finisaj o ia altcineva ca de bună. O bagă în mașină. Mașina se oprește. Vin acolo, controlez. Roman dăduse piesa cu 5 mm. mai lungă. Se rețeașă, se pierde timp, se încearcă lucrurile. Avem necazuri serioase cu el. Lucrau slab și Moier, și Suciu, și chiar Micu, șeful brigăzii, care trebuia să fie un exemplu, nu? Și deodată... Pe cuvîntul meu, nu știu să crezi. În ultima săptămîni nici un rebut de la brigada lor! Dar nici unul! Numai piese bune.

Nedumerire. Venim la niște codăși și cînd colo...

— Cum se explică asta?

— Mă gîndesc că s'au dat pe brazdă, că s'o fi întimplat ceva cu ei. Da' mi-e frică și de altceva. Nu cumva or fi ascundînd piesele proaste? Adică... mă întreb și eu așa. Nu cred că e posibil, dar uite, ajungi cu gîndul pînă acolo. Parcă s'o-nîmplă o minune cu ei.

Mergem să dezlegăm misterul „minunii“.

Pe Micu nu-l găsim. Lucrează în alt schimb. Discutăm cu ceilalți membri. Suciu Merin, un băiat înalt și cam firav, dă la înălț în câteva cuvinte tot secretul.

— Păi da, mergea cam slab la noi. Dădeam rebuturi. Dădeam și eu, și alții. Acu, de curînd, am avut o ședință. Nu aveam planificată, ne-am adunat noi așa, să discutăm. Sefu' n-a zis: „Ei, ce facem, intrăm și noi în „școală“? Ne primim de acord. Da' dacă mergem tot așa prost, la ce dracu să ne mai băgăm? Ne-am cam zis-o atunci de la obraz unul la altul. A fost critică și șeful, cu

și el dădea „rasol“ cîteodată și prea era „prieteni“ cu toți, nu zicea la nimeni nimic. Da' tot el n-a zis: „măi, vouă nu vi s'a acrit să ne la toți peste picior ca codăși? Proști nu sîntem, meserie știm. Avem însă un obicei prost. Dăm vina pe mașini. Acum însă mașinile sînt puse la punct, nu mai avem cum s-o intoarcem. Hai să ne punem pe treabă, să căscăm bine ochii cînd lucrăm, să nu ne mai gîndim la cai verzi pe pereți. Hai să ne punem ambiția să-i uimim pe toți. Vreți? „Vrem, sigur că

vrem“, am răspuns noi. Eu le-am zis: „da' ori ne ținem toți de treabă, ori la loc comanda. Toată lumea să se țină de cuvînt. Pe cartă primim c-o la pasă-lăuri li luăm la refec“. Și uite dom-le că merge.

— Toate piesele sînt de calitate acum?

— Toate. Păi ce, nu se poate? Uite că se poate. Să-l vezi pe sefu'-acuma, e numai cu ochii-n patru. De cite douăzeci de ori merge la control să intre. De fapt, de multe ori nici nu mai merge, ca să nu piardă vremea. Ridică sprincenele cître el de la laborator și dacă dă din cap, înseamnă că e nă regulă.

— Și dacă totuși o să mai apară vreun rebut?

Suciu rămîne cîteva clipe mirat.

— Da-o să apară totuși? Mă rog, să zicem că mai iese o piesă de calitate slabă. Am hotărît ce facem și-n cazul-asta, am stabilit măsuri serioase. Cînd apare un rebut discutăm cazul imediat, pe loc, nu trecem peste el. După terminarea lucrului îl chemăm pe maistrul și analizăm împreună cauza cu precizie și vedem o cui e vina, luăm măsuri să nu se mai întimplă.

Vasăzică asta era „minunea“. Totul a fost o chestiune de ambiție. Mai bine zice de constiință. Oamenii au hotărît să vadă dacă sînt în stare să-și schimbe renumele — și au fost. Bravo, băieți!

cit la vorbă, nu aruncă la întimplare aprecierile. El nu se grăbește cu laudele, pentru că nu apreciază munca după cîteva succese care uneori pot veni dintr-o întimplare. Trebuie să cunoască omul, să știe dacă e serios, perseverent.

Cu brigada lui Ciobanu s-a întîmplat astfel. Băieții erau cotați printre strungarii buni din secție. Toți aveau calificare ridicată și lucrau pe mașini moderne. Piesele lor nu erau niciodată respinse la control. Cu toate acestea, de citeva timp oamenii au început să se arate nemulțumi. Simțeau ei că nu merge ceva. Într-o consfățuire de brigadă, la care a venit și maistrul Mihai Nițu, lucrurile s-au lămurit.

— Parcă noi dăm tot ce sîntem în stare!

— Asta așa e. Cu mașinile noastre, cu calificarea noastră ar trebui să avem numai

Telegrame de felicitare

Pe adresa tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej continuă să sosească telegrame de felicitare cu prilejul alegerii sale în funcția de președinte al Consiliului de Stat al R.P. Române.

În telegrama trimisă de tovarășul Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane, se spune: „Sintem convingeți că activitatea Consiliului de Stat al Republicii Populare Române va contribui la rezolvarea sarcinilor în vederea desăvârșirii construcției socialiste în țara dv. și va asigura noi succese poporului român în lupta sa pentru menținerea păcii. Crearea Consiliului de Stat sînjeste în același timp întărirea și dezvoltarea unității lagărului socialist, adîncirea și consolidarea relațiilor prietenești și frățești între ambele noastre state”.

„În numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone — se spune în telegrama adresată de tovarășul Aleksander Zawadzki, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone — al poporului polonez și din partea mea personal vă transmit cele mai cordiale salutări și felicitări. Vă doresc mulți ani de viață, sănătate și activitate rodnică spre binele socialismului și al păcii”.

În telegrama tovarășului Istvan Dobi, președintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, se spune printre altele: „Vă doresc multă sănătate și multe succese în munca dv. nobilă dusă în interesul dezvoltării socialiste continue a Republicii Populare Române frățești”.

Tovarășii Ho Si Min, președintele Republicii Democratice Vietnam și Ton Duc Thang, vicepreședintele al Republicii Democratice Vietnam, scriu în telegrama trimisă: „Vă dorim noi succese în conducerea Republicii Populare Române surori, în construirea victorioasă

a socialismului și a menținerii păcii în Europa și în lume. Să se întărească, să înflorească și să se consolideze cu fiecare zi tot mai mult prietenia între popoarele noastre”.

Tovarășul Ion Gheorghe Maure, sefer felicitat de numeroși sefi de guvernare cu prilejul numirii sale în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri.

„Sintem convingeți — scrie în telegrama trimisă tovarășul Otto Grotewohl, președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane — că sub conducerea dv. activitatea Consiliului de Miniștri va contribui și pe mai departe la întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie între țările noastre”.

Tovarășul Iosef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone scrie printre altele în telegrama trimisă: „Vă doresc multă sănătate și activitate rodnică continuă pentru binele poporului român prieten, pentru binele socialismului și al păcii”.

„Doresc din toată inima ca activitatea dv. plină de răspundere în interesul construcției socialiste a Republicii Populare Române să fie însoțită de noi succese importante, se spune în telegrama președintelui guvernului revoluționar muncitoresc-frățesc al R.P. Ungare, dr. Ferenc Münnich”.

În telegrama trimisă de tovarășul Fam Van Dong, primul ministru al Republicii Democratice Vietnam, se spune printre altele: „Vă urez multă sănătate și mari succese în noua dv. funcție. Urez poporului român construirea victorioasă a socialismului, ceea ce constituie o contribuție activă la menținerea păcii în Europa și în întreaga lume”.

(Agerpres)

Prezentarea de condoleanțe la Ambasada R. D. Germane de către conducătorii de partid și de stat

Sîmbătă, la ora 10, tovarășii Alexandru Moghioroș, Alexandru Birădeanu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Gogu Rădulescu, Ilie Murgulescu, Voinea Marinescu ministri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat al R.P. Române, Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, au făcut o vizită la sediul Ambasadei R.D. Germane la București, exprimînd înscrisorile de condoleanțe și alți membri ai Corpului diplomatic.

După ce au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoit al lui Heinrich Rau, vechi militant al mișcării muncitorești din Germania, luptător activ pentru îmfăptuirea năzuințelor celor mai nobile ale poporului german.

Au venit de asemenea la sediul Ambasadei R.D. Germane, pentru a prezenta condoleanțe, delegații ale Comitetului de Stat al Planificării, Ministerului Comerțului, Ministerului Învățămîntului și Culturii și Camerei de Comerț a R.P. Române.

Au mai prezentat condoleanțe sefi unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai Corpului diplomatic.

După ce au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoit al lui Heinrich Rau, vechi militant al mișcării muncitorești din Germania, luptător activ pentru îmfăptuirea năzuințelor celor mai nobile ale poporului german.

Au mai prezentat condoleanțe sefi unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai Corpului diplomatic.

După ce au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoit al lui Heinrich Rau, vechi militant al mișcării muncitorești din Germania, luptător activ pentru îmfăptuirea năzuințelor celor mai nobile ale poporului german.

Au mai prezentat condoleanțe sefi unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai Corpului diplomatic.

După ce au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoit al lui Heinrich Rau, vechi militant al mișcării muncitorești din Germania, luptător activ pentru îmfăptuirea năzuințelor celor mai nobile ale poporului german.

Au mai prezentat condoleanțe sefi unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai Corpului diplomatic.

După ce au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoit al lui Heinrich Rau, vechi militant al mișcării muncitorești din Germania, luptător activ pentru îmfăptuirea năzuințelor celor mai nobile ale poporului german.

Au mai prezentat condoleanțe sefi unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai Corpului diplomatic.

După ce au păstrat un moment de reculegere în fața portretului îndoit al lui Heinrich Rau, vechi militant al mișcării muncitorești din Germania, luptător activ pentru îmfăptuirea năzuințelor celor mai nobile ale poporului german.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română

În zilele de 24 și 25 martie a avut loc Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română. La lucrările Plenarei au luat parte în afară de membri și membrii supleanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, invitați din partea Uniunii Tineretului Muncitor, din partea unor ministere, reprezentanți ai presei.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a debătat sarcinile ce revin sindicatelor pentru îndeplinirea în viața Direcțivelor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. Plenara a adoptat măsuri pentru desfășurarea tot mai largă a activității sindi-

catelor în domeniul organizării întrecerii socialiste, pentru o calitate superioară a produselor în toate ramurile economice naționale.

În legătură cu alegerea tovarășului Gheorghe Apostol în funcția de prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Plenara l-a eliberat din funcția de președinte al Consiliului Central al Sindicatelor.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a ales pe tovarășul Isac Martin în funcția de președinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română.

Plenara a hotărît eliberarea tovarășului Mihai Marin din funcția de secretar al Consiliului Central al Sindicatelor în legătură cu trecerea sa în altă muncă.

Primirea de către tovarășul Gheorghe Apostol a ministrului Construcției Centralei Electrice al U. R. S. S., tovarășul I. T. Novikov

Sîmbătă, 25 martie 1961, tov. I. T. Novikov, ministrul Construcției Centralei Electrice al U.R.S.S., a fost primit la Consiliul de Miniștri de către tovarășul Gheorghe Apostol, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R.P. Române.

(Agerpres)

Primirea ambasadorului Republicii Arabe Unite de către prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române

Sîmbătă, 25 martie 1961, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Gheorghe Apostol a primit în audiență pe ambasadorul Republicii Arabe Unite la București,

Fariq Chehlaoui, în legătură cu plecarea sa definitivă din Republica Populară Română.

La audiență a asistat Aurel Mălăngău, adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

(Agerpres)

Telegramă

Consiliul Central al Sindicatelor, Consiliul Național al Femelilor au transmis Conferinței reprezentanților vieții publice din țările vest-europene în sprijinul cererii de amnistiere a deținuților și emigranților politici spanioli, care se va deschide la Paris, telegrama prin care salutăm conferința și își exprimăm solidaritatea cu lupta poporului spaniol împotriva dictaturii franchiste, împotriva șomajului și mizeriei, pentru drepturi și libertăți democratice, și cer acordarea am-

nistiei tuturor deținuților și exilaților politici spanioli. Academicienii Horia Hulubei și Tudor Vianu, membri ai Consiliului național pentru apărarea păcii din R.P. Română, prof. Traian Ionușcu, directorul Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P. Române au trimis de asemenea telegramă în care cer eliberarea apărătorilor libertății și păcii pentru ca poporul spaniol să-și poată ocupa, în condițiile păcii și prosperității, locul ce i se cuvine în lume.

(Agerpres)

Informații

Lupașcu, membru corespondent al Academiei și prof. Ernest Ungureanu, șeful catedrei de parazitologie a Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P. Române au participat la lucrările Conferinței internaționale de parazitologie ce se desfășoară între 27-29 martie la Berlin.

Colectivul secției muzicale a Teatrului de Stat din Constanța a prezentat sîmbătă seara în premieră pe țară opereta „Fetele din Murfatlar” de Ely Roman care semnifică, alături de Sanda Diaconescu și libretul acestei noi opere românești.

(Agerpres)

DE SCURT

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat celei de a treia conferințe a popoarelor Africii un mesaj în care salutăm reprezentanții popoarelor continentului african întruniți la această conferință.

N. S. Hrușciov și-a exprimat speranța că conferința va contribui la intensificarea mișcării anticolonialiste a popoarelor africane și prin aceasta la izgonirea de pe continentul african a tuturor rămășițelor odiosului sistem colonial.

NEW YORK. — La 24 martie A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea lui A. Stevenson, conducătorului delegației americane la O.N.U.

HAVANA. — La 24 martie a sosit la Havana o delegație a Sovietului orașesc Moscova de deputați ai oamenilor muncii, condusă de I. I. Bobrovnikov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orașesc Moscova.

PARIS. — În seara zilei de 23 martie în sala de concert Pleyel din Paris a avut loc o

renunțare organizată de Asociația „Franța-U.R.S.S.” pentru sărbătorirea unui an de la istoria vizităi a lui N. S. Hrușciov în Franța.

Reuniunea s-a încheiat cu o comemorare a violențelor sovietice din 1953 și Igor Oistrach.

Manifestația asemănătoare au avut loc și în alte orașe ale Franței.

NEW YORK. — La 24 martie, în partea de sud a Mării Mediterane s-a prăbușit un avion de bombardament cu reacție, aparținînd forțelor maritime militare ale S.U.A. Cei trei membri ai echipajului au murit.

CAP CANAVERAL. — După cum anunță agenția France Presse la 24 martie, la Cap Canaveral a eșuat o nouă încercare de lansare a unei rachete intercontinentale de tip „Atlas”.

În cauza funcționării deficiente, racheta nu a putut parcurge decît jumătate din distanța stabilită.

CASABLANCA. — Consiliul Municipal din Casablanca a hotărît ca Piața Belgiei din Casablanca să se numească de acum înainte Piața Patrice Lumumba.

PARIS. — În seara zilei de 23 martie în sala de concert Pleyel din Paris a avut loc o

TELEGRAME EXTERNE

După lansarea în U. R. S. S. a celei de-a 5-a nave-satelit

Un bilanț strălucitor

MOSCOVA 25 (Agerpres) TASS transmite: Cea de-a 5-a navă-satelit lansată la 25 martie cu ciinele „Zviodocika” („Steaua”) pe bord, a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită a Uniunii Sovietice.

Cercetările preliminare au arătat că starea animalului de experiență este normală. Telul principal al lansării este perfecționarea continuă a construcției navei-satelit și a apar-

atelor instalate pe navă, destinate asigurării desfășurării proceselor vitale ale omului în timpul zborului în spațiul cosmic și al întoarcerii sale pe Pămînt.

Între 4 octombrie 1957 și 25 martie 1961 în Uniunea Sovietică au fost efectuate următoarele lansări de sateliți artificiali ai Pămîntului, rachete cosmice și nave cosmice:

Denumirea	Cînd a fost lansat	Greutatea	Observații
Sputnik I	4.X.1957	83,6 kg	Și-a încetat existența la 4 ianuarie 1958
Sputnik II (cu căleușa „Laika” la bord)	3.XI.1957	508,3 kg	Și-a încetat existența la 14 aprilie 1958
Sputnik III	15.V.1958	1.227 kg	Și-a încetat existența la 4 aprilie 1960
Prima rachetă cosmică	2.I.1959	1.472 kg	Se învîrte în jurul Soarelui
A doua rachetă cosmică	12.IX.1959	1.511 kg	A ajuns în Lună la 14 septembrie
A treia rachetă cosmică	4.X.1959	1.553 kg	A zburat în jurul Lunii și a fotografiat reversul ei
Prima navă cosmică	15.V.1960	4.549 kg fără ultima treaptă	Se învîrte în jurul Pămîntului
A doua navă cosmică (cu căleușele „Belka” și „Strelka” la bord)	19.VIII.1960	4.000 kg fără ultima treaptă a rachetei par-ticioare	A aterizat la 20 august 1960
A treia navă cosmică (cu ciinele „Pciolka” și „Mușka” la bord)	1.XII.1960	4.523 kg fără ultima treaptă a rachetei par-ticioare	Și-a încetat existența la 2 decembrie 1960
Sputnik IV	4.II.1961	6.483 kg fără ultima treaptă a rachetei par-ticioare	În aceeași zi și-a îndeplinit programul de cercetări
Racheta în direcția planetei Venus	12.II.1961	Greutatea stației automate interplanetare de 613,5 kg	Se află în drum spre Venus
A patra navă cosmică (cu căleușele „Cernușka” la bord)	9.III.1961	4.700 kg fără ultima treaptă a rachetei par-ticioare	A aterizat cu succes în aceeași zi în regiunea stabilită
A cincea navă cosmică-satelit (cu ciinele „Zviodocika” la bord)	25.III.1961	4.895 kg fără ultima treaptă a rachetei par-ticioare	A aterizat cu succes în aceeași zi în regiunea stabilită

Telegrame fulger ale organizațiilor de presă din străinătate

NEW YORK 25 (Agerpres). — Agențiile de informații americane au difuzat ca „urgente” informațiile corespondenților lor cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice pe o orbită în jurul Pămîntului și la aterizarea ei cu succes într-o regiune dinaintea stabilită a Uniunii Sovietice.

În știri sînt reproduse de asemenea datele privind navele satelit sovietice, lansate anterior.

LONDRA 25 (Agerpres). — Agenția Reuter a transmis cu mențiunea „fulger” comunicatul cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice și înapoierea cu succes pe pămînt a noii nave-satelit cosmic sovietice. Această veste a înconjurat rapid întreaga Anglie.

PARIS 25 (Agerpres). — „Cea de-a 5-a navă-satelit cosmică a revenit pe Pămînt!” —

sub acest titlu a transmis agenția France Presse cu mențiunea „fulger” comunicatul agenției TASS cu privire la această nouă și importantă realizare a științei și tehnicii sovietice.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

îndoială o nouă contribuție remarcabilă la știința cercetării Cosmosului. Această experiență, a subliniat Ringnes este o pregătire pentru zborul unui om în spațiul cosmic.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

îndoială o nouă contribuție remarcabilă la știința cercetării Cosmosului. Această experiență, a subliniat Ringnes este o pregătire pentru zborul unui om în spațiul cosmic.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

îndoială o nouă contribuție remarcabilă la știința cercetării Cosmosului. Această experiență, a subliniat Ringnes este o pregătire pentru zborul unui om în spațiul cosmic.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

îndoială o nouă contribuție remarcabilă la știința cercetării Cosmosului. Această experiență, a subliniat Ringnes este o pregătire pentru zborul unui om în spațiul cosmic.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

îndoială o nouă contribuție remarcabilă la știința cercetării Cosmosului. Această experiență, a subliniat Ringnes este o pregătire pentru zborul unui om în spațiul cosmic.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

îndoială o nouă contribuție remarcabilă la știința cercetării Cosmosului. Această experiență, a subliniat Ringnes este o pregătire pentru zborul unui om în spațiul cosmic.

OSLO 25 (Agerpres). — La cîteva minute după transmiterea de la Moscova a știrii cu privire la lansarea celei de-a 5-a nave-satelit sovietice, Biroul telegrafic norvegian a transmis această veste redacțiilor tuturor ziarelor și radioului. În știre se subliniază îndeosebi că nave-satelit sovietic a aterizat cu succes într-o regiune dinaintea stabilită la o comandă dată de pe pămînt.

Este fantastic!, a declarat Truls Ringnes, colaborator științific la Institutul de astrofizică din Oslo, într-o convorbire cu un corespondent al Agenției TASS. Este fără

Deschiderea sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

DELHI 25 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, la Delhi s-a deschis sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

Divan Chaman Lal, membru al Parlamentului indian, președintele Comitetului parlamentar indian de luptă pentru pace, a adresat delegaților la sesiunea un cuvînt de salut. În aplauzele furtivoase ale întregii săli Divan Chaman Lal a declarat că în prezent în lume nu există nimic mai important decît instaurarea unei păci trainice și îndelungate. Chaman Lal a subliniat importanța propunerii sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală, prezentată la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. Poporul indian a declarat că sprijină întru totul aceste propuneri ale Uniunii Sovietice.

Divan Chaman Lal a subliniat că actuala structură a O.N.U. nu corespunde stării de lucruri din prezent.

A luat apoi cuvîntul pentru a prezenta raportul prof. Bernal.

În continuare a luat cuvîntul reprezentanții U.R.S.S., R. P. Chineze, Mexicului, Japoniei, reprezentantul guvernului legal al Republicii Congo și reprezentantul Ghaneei.

În continuare a luat cuvîntul reprezentanții U.R.S.S., R. P. Chineze, Mexicului, Japoniei, reprezentantul guvernului legal al Republicii Congo și reprezentantul Ghaneei.

În continuare a luat cuvîntul reprezentanții U.R.S.S., R. P. Chineze, Mexicului, Japoniei, reprezentantul guvernului legal al Republicii Congo și reprezentantul Ghaneei.

Intrevvedere Kennedy-Gromiko

NEW YORK — Purtătorul de cuvînt al Casei Albe, Salinger, a anunțat corespondenților în cadrul conferinței sale de presă că președintele S.U.A., Kennedy, se va întîlni la 27 martie la Washington cu A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., la cererea acestuia din urmă.

ADUNAREA GENERALĂ A O. N. U. CONTINUĂ DISCUTAREA SITUAȚIEI DIN CONGO

NEW YORK 25 (Agerpres). La 24 martie Adunarea Generală a O.N.U. a continuat discutarea problemei situației din Congo. D. Thiam, ministrul Afacerilor Externe al Senegalului, care a luat primul cuvîntul, a condamnat asasinarea lui Lumumba și a declarat că Națiunile Unite auveau datoria de a-i asigura apărarea. În același timp delegatul Senegalului s-a pronunțat împotriva retragerii trupelor O.N.U. din Congo.

Reprezentantul Albaniei, R. Malie, a declarat că delegația sa sprijină propunerea sovietică cu privire la reglementarea situației din Congo.

Delegatul Republicii Mali, Diallo, a declarat că în țara sa a fost decretată o zi de doliu în legătură cu asasinarea mișlească a lui Patrice Lumumba.

ba. Acest asasinat, a spus Diallo, a constituit punctul culminant al trădării O.N.U. în Congo.

Diallo a chemat O.N.U. să adopte o rezoluție cinstită care să pună capăt o dată pentru totdeauna dominației belgienilor în Congo.

K. Popovici, secretar de Stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei, a propus ca O.N.U. să condamne Belgia pentru neasocierii încăpățînate a hotărîrilor Adunării Generale și ale Consiliului de Securitate și să fixeze termene precise pentru retragerea din această țară a tuturor persoanelor făcînd parte din forțele militare și paramilitare belgiene.

După discursul delegatului Republicii Africa Centrală care a luat apărarea marionetelor belgiene din Congo, sesiunea a luat sfîrșit.

GIZENGA : Reintroducerea legalității — singura rezolvare a crizei din Congo

STANLEYVILLE 25 (Agerpres). — „Singura rezolvare a crizei politice din Congo, care poate fi aprobată de poporul congolez, constă în reintroducerea legalității. Parlamentul este singurul organ suveran care poate soluționa problema viitorului țării. Orice altă reglementare nu poate corespunde intereselor poporului congolez” — a declarat primul ministru al guvernului legal al Republicii Congo, Antoine Gizenga, într-un interviu acordat unui corespondent al ziarului parizian „Le Monde”.

Referindu-se la măsurile concrete pentru convocarea parlamentului congolez, Antoine Gizenga a subliniat că în proiectul pe care el l-a transmis spre examinare O.N.U., este prevăzută crearea condițiilor necesare pentru ca parlamentarii congolezi să se poată întîrni în condiții normale.

Proiectul meu, a subliniat Antoine Gizenga, corespunde hotărîrilor adoptate de Consiliul de Securitate la 21 februarie 1961, care prevedea înființarea unei convocare parlamentului congolez sub apărarea O.N.U.

Subliniind că politica externă a guvernului congolez se bazează pe neutralitate, Antoine Gizenga a declarat că peste 20 de țări ale lumii au recunoscut guvernul său.

Primul ministru a condamnat autoritățile O.N.U. din Congo pentru că sprijină blocada organizată de rebelii de la Leopoldville asupra regiunilor controlate de guvernul său. Am cerut O.N.U., a subliniat el, să asigure navigația liberă a navelor pe rîul Congo, însă această organizație internațională nu a satisfăcut pînă în prezent cererea noastră.

Rebelii laotieni se retrag în fața puternicelor lovituri ale forțelor patriotice

VIENTIANE 25 (Agerpres). Trupele rebelae laotiene continuă să se retragă în fața puternicelor lovituri date de forțele guvernamentale care își desfășoară ofensiva în colaborare cu unitățile Patet Lao. După cum transmite corespondentul din Vientiane al agenției Associated Press un purtător de cuvînt al rebelilor a anunțat la 25 martie pierderea orașului Kham Kuet capitala provinciei Khammouane, situată în Laosul central precum și a postului militar Lac Sao. Dealtfel, poartărilor relațiilor agenției, Observatorii militari americani din capitala laotiană au declarat că garnizoana locală

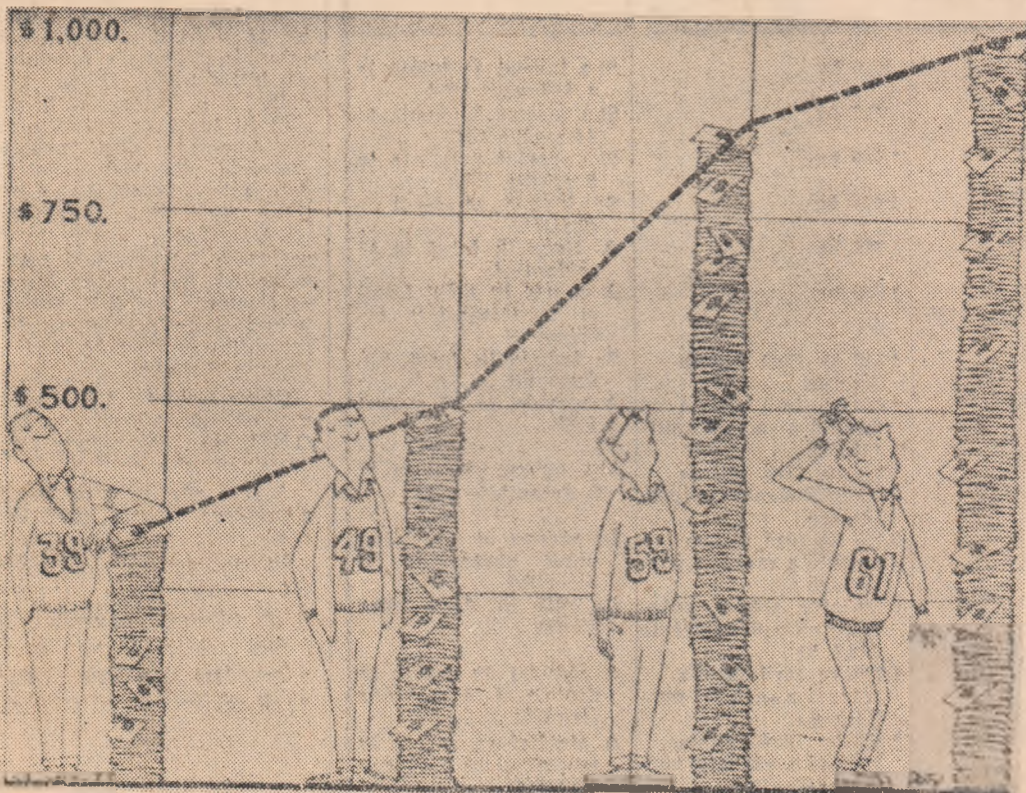
a evacuat orașul Kham Kuet încă cu trei zile în urmă, atunci cînd și postul de radio și-a încetat emisiunile”.

Referindu-se la ansamblul situației de pe fronturile de luptă corespondentul din Vientiane al agenției United Press Internațional subliniază că în prezenta întruniri Consiliului ministerial al blocului S.E.A.T.O. trupele guvernamentale laotiene și unitățile Patet Lao „controlază o mare parte a teritoriului situat între nordul orașului Vang Vieng și sudul capitalei regale, Luang Prabang. Ele și-au extins controlul pînă la un punct, situat la 30 mile vest de fluviul Mekong”.

PORTAVINCHISE

Milioane de tineri din lumea capitalistă împiedicați să învețe

Întă cum vede revista americană „New York Times Magazine” creșterea taxelor școlare în Statele Unite în ultimii 22 de ani.

O barieră de netrecut: taxele școlare

La fel ca aproape în toate celelalte domenii ale vieții sociale din Statele Unite, învățământul este în această țară o afacere. Fără ca să aibă niciun raport la Wall Street, cele aproape 1.000 de colegii particulare răspindite pe întreg teritoriul Statelor Unite își încheie bilanțurile anuale cu profituri substanțiale. Cine plătește? Părinții copiilor care urmează cursurile școlare. Este adevărat în S.U.A. funcționează și numeroase școli publice. Dar situația lor financiară este atât de precară încât înșiși președintele Kennedy, într-un mesaj special adresat Congresului a cerut alocarea unor fonduri suplimentare pentru sprijinirea lor. O agenție americană de presă relevă că mesajul președintelui are puține șanse de a fi luat în discuție, la fel ca și majoritatea celorlalte înaintate până acum, înainte de a trece cel puțin șase luni. Și chiar atunci, nu există certitudinea că congresmenii americani vor fi dispuși să aprobe alocarea fondurilor, care, oricum, sînt insuficiente față de nevoile școlii americane.

„Un adevărat coșmar”
Care este situația școlii americane în prezent? Ră-

punsul la această întrebare a fost dat de corespondentul din Washington al ziarului „Süddeutsche Zeitung”. „De la șocul provocat de lansarea spațiului în 1957 — a scris el — grăia pentru capacitatea școlii americane constituie un adevărat coșmar. Opinia publică cere și așteaptă măsuri. America are nevoie anual pentru populația ei în continuă creștere și fluctuație de 100.000 săli de clasă noi. Dar în ultimii ani au fost construite cu mult mai puține. Statele federale nu posedă banii necesari pentru a remedia această stare de lucruri dar învățământul cade în competența lor și nu în aceea a guvernului central de la Washington”.

Numerosi comentarii de presă din Occident au relevat că „punctul cel mai vulnerabil al sistemului american de învățământ” îl reprezintă taxele de studii în școli. „Costul în creștere al învățământului superior în ultimul stert de veac — scrie săptămînalul „NEW YORK TIMES MAGAZINE” — reprezintă o povară grea asupra contribuabililor, studenților și părinților. Cheltuielile pe cap de copil în școlile publice s-au dublat în ultimii 10 ani la fel ca și taxele în multe colegii și universități. Cum pretențiile cresc și studenții se îngrămădesc în număr tot mai mare în universități, instituțiile publice sînt silit să caute noi surse de venituri. Cele la care se apelează cel mai des sînt taxele”.

S-au găsit desigur și „argumentele” care să justifice creșterea taxelor școlare. Acestea nu sînt legate nici de creșterea costului vieții, nici de cererile, justificate, ale profesorilor de a li se mări salariile, ci de faptul că în Statele Unite învățământul este... o afacere. „Înainte de toate — scrie „New York Times Magazine” — cei care propun creșterea taxelor ș-

lare afirmă că învățământul în universități este o investiție bună”. Referindu-se la această „teorie” săptămînalul american recunoaște că „ea favorizează educația unei elite în dauna maseilor de oameni tineri ai țării”. Citim și veștele rezultatele ei, ziarul „Süddeutsche Zeitung” subliniază că în Statele Unite „o treime din copiii înzestrați nu studiază deoarece nu pot trece bariera financiară care poate reprezenta peste 3.000 de dolari anual”.

Studenții gîdesc în... dolari

Pentru ca un tânăr să poată urma universitățile americane, bine înțeles atunci cînd nu este fiu de bancher sau fabricant, îl trebuie înainte de toate să facă adevărate acrobatii financiare. De fapt studentul ajunge să se ocupe mai puțin de studii sale și mai mult de împrumuturi, sau de alte diferite manevre financiare. În acest fel studentul american se îndatorează și ani de zile va trebui să se chinuie spre a putea să-și acopere datoriile. „Pentru a primi o bursă (lucru de care beneficiază doar 15 la sută dintre studenții americani) — scrie „Süddeutsche Zeitung” — studentul trebuie să facă tratative financiare în legătură cu studiul său ca și cu om de afaceri cu privire la o întreprindere”. Și mai departe: „Studentul muncеște în timpul vacanțelor contribuind astfel el însuși la întreținerea sa. Ca urmare a acestui sistem — adaugă ziarul — studenții americani par să se aplece într-o vakanță scurtă, din slujba lor, și să nu se bucare de o adevărată viață studentescă. Ei nu gîdesc în termeni științifici, ci în dolari”.

În aceste condiții nu este de mirare că numeroși tineri americani capabili nu reușesc să ajungă pe băncile școlilor.

Pentru școli nu sînt bani. În schimb se găsesc bani din belșug pentru cursa înarmărilor...
I. RETEGAN

Numai 5 la sută sînt fii de muncitori!

Statistica publicată recent de institutul de specialitate din Viena relevă faptul că în Austria numărul fiilor de muncitori și de țărani care urmează cursurile institutelor de învățămînt superior este extrem de mic. Acest lucru a prilejuit de altfel ziarului burghez „Arbeiter Zeitung” publicarea unui articol, sub titlul semnificativ: „Pentru ce numai 5 procente?”.

„În institutele noastre de învățămînt superior scrie ziarul — numai cinci la sută dintre studenții sînt fii de muncitori și patru la sută fii de țărani. Este păcat că familiile acestor oameni tineri, care nu au avut norocul să fie bogate, nu își pot permite să-și lase copiii la studii. De partea cealaltă există acei părinți care scriu pe formularele de înscriere în universități: fabricant, șef de secție sau om de șosefi. Pentru aceste familii înșirate studiile copiilor lor nu prezintă nici o dificultate”.

Ziarul vienez publică și unele date cuprinse în statistici. În universitățile austriece 72,5 la sută dintre studenții sînt copii de fabricanți, bancheri, etc. În schimb, la 2.000 de familii de muncitori numai una își poate permite grija de a asigura studiile unui student. Pe lingă taxele ridicate studenții trebuie să plătească manualele și rechizitele, cursurile de zi și chiar... frecventarea bibliotecilor. Dar, după cum subliniază „Arbeiter Zeitung” cauza pentru care copiii de muncitori și țărani nu pot ajunge pe băncile facultăților este lipsa de mijloace materiale: familiile lor dispun de puțin înșiși copiii trebuie să muncească încă din fragedă vîrstă.

La fel de puțin de ce în Austria numai 5 la sută dintre studenții provin din familiile de muncitori. Și această situație poate fi înlănită în învățămîntul superior din toate țările capitaliste. O dovedesc statisticile...
I. STELEANU

DE CE FAC GREVĂ CADRELE DIDACTICE FRANCEZE

Situația învățămîntului național a devenit atât de serioasă în Franța, încît profesorii și învățătorii tin ca guvernul să știe că ei vor fi constrinși să ia măsuri care pot merge pînă la blocarea funcționării sistemului de învățămînt, în cazul cînd revendicările cadrelor didactice nu vor fi examinate cu seriozitate.

După scrierile de greve turnante, care a fost una din marșurile cele mai puternice din perioada postbelică, și care în cursul ultimilor 4 săptămîni au paralizat rînd pe rînd regiunile după regiune, toate categoriile de cadre didactice, profesori și învățători, au în vedere să-și înăsprească atitudinea.

Cadrele didactice din Franța subliniază că dramatica criză a învățămîntului francez se datorează insuficienței permanente a bugetului consacrat educației naționale. Referindu-se la situația dificilă a învățămîntului din Franța și în special la „lipsa de fonduri” pentru construirea de noi școli, săptămînalul „France Observateur”, scria că în timp ce zilnic se cheltuiesc miliarde de franci pentru continuarea războiului din Algeria, autoritățile franceze nu găsesc fonduri pentru construirea sau pentru terminarea unor clădiri de școli începute cu ani în urmă.

Niciodată prevele cadrelor didactice n-au avut în Franța o aîit de largă răspîndire ca anul acesta. Ce i-a determinat pe profesori să adopte o atitudine atît de hotărîtă?

Salariile cadrelor didactice au rămas mult în urma salariilor funcționarilor din alte sectoare ale vieții de stat. Mei mult chiar, recunoaște săptămînalul „Correjour”, „se întâmplă adesea ca un profesor să nu-și primească salariul decît cu o întârziere care variază de la două luni la șase luni”.

Ani de zile profesorii și învățătorii au fost înșelați prin promisiuni care n-au fost îndeplinite niciodată.

La 31 decembrie 1959, primul ministru, Michel Debré, a anunțat: „În șase luni guvernul va reda profesorilor lozul care li se cuvine. Vor tre-

bui luate măsuri care să ridice prestigiul funcției de profesor și să o facă mai atrăgătoare”.

Au trecut de atunci multe luni, lucrurile au rămas la fel.

La începutul noului an școlar au fost zeci de mii de profesori și învățători mai puțin decît este necesar. Clase cu 45

deni. Învățămîntul mediu și superior are nevoie de 7.000 de profesori licențiați pe an, dar nu cîpătă decît 3.600.

Vechimea multor localități, insuficiența construcțiilor școlare aglomerate și mai mult acest tablou.

Pentru studenți, preocupările sînt de același ordin și se bazează pe determinarea să se declare solidari cu profesorii lor. În ceea ce-i privește, studenții cer să li se acorde o bursă de studii pentru a nu mai fi siliti să muncească spre a-și asigura posibilitatea să studieze. De asemenea, lipsesc 10.000 de camere pentru studenți.

Înșirîți, legați de principiul democratizării studiilor, ei arată că în prezent în Franța învățămîntul mediu superior este inaccesibil pentru 80 la sută din copiii de muncitori și pentru 90 la sută din copiii de țărani. În practică, 95 la sută din studenții care învață în școlile superioare provin din alte clase sociale decît din clasa muncitoare și țărănească muncitoare.

GEORGES DASCAL
Paris, 25 martie

Educație în spirit fascist

Nu de mult ziarul american „New York Herald Tribune” se plîngea într-o corespondență din Tokio că elevii și studenții sînt „dezgustați” de faptul că autoritățile procedază în învățămînt „într-un mod asemănător manierelor dinainte de război”. În ce constă aceste „maniere”? Ele se referă la insistențele cu care autoritățile încearcă în prezent prin toate mijloacele să introducă — sau mai bine zis să reintroducă — în școli spiritul educației militaristofasciste. În acest sens a fost elaborat un așa numit „sistem de atestate”, menit să elimine orice manifestări democratice în școli. Autoritățile japoneze încearcă să-și atingă scopul și prin alte mijloace. Și anume prin revizuirea programului de învățămînt și a manualelor școlare. Ministrul Învățămîntului Araki a dezvoltat recent și la ce trebuie să ducă această revizuire: la educarea tineretului în spiritul militaristofascist.

Dar tineretul japonez este dornic de pace. Din lecțiile trecutului ei a învățat multe. De aceea el respinge orice tentative de a-i inocula spiritul fascist.

Corespondență telefonică din Paris pentru „Scinteia tineretului”

și mai mulți elevi nu sînt deloc rare. În timp ce școala elementară are nevoie în fiecare an de încă 14.000 de instituții, școlile normale din toată țara nu formează decît 6.000. Administrația este nevoită să atrîbie posturi de învățători la mii de persoane care nu posedă minimum de calificare pedagogică necesară. În școala medie situația este aceeași. La facultatea de științe din Paris un profesor la 269 studenți și un asistent la 134 de stu-

Grevă! Pe tablă, în sala de clasă goală, se află înscris acest cuvînt. Profesorii nu au venit astăzi la cursuri iar părinții în semn de solidaritate nu și-au trimis copiii la școală. Asemenea fapte se petrec aproape cotidian în Franța.

„Școală sub nivelul zero”

Un cunoscut pedagog italian a definit școala din Italia drept „școală sub nivelul zero”. Cîtrele explică pe deplin acest dat.

Italia care a dat omenirii nume ca Dante Aligheri, Galileo Galilei, Giordano Bruno, Italia care a cunoscut Renăscerea, este astăzi una din țările cu cei mai mulți analafabeți.

Din 4.150.000 de copii între 6 și 10 ani numai 3.900.000 sînt înscrisi în prima clasă a școlii elementare, iar din aceștia mai mult de un milion nu reușesc să ajungă pînă în clasa a V-a. Din 2.300.000 de copii între 11 și 15 ani numai 1.100.000 reușesc să se înscrie în primul an al școlii medii. Rezultatul este că din 94 la sută din copiii care încep cursurile școlii elementare numai 4 la sută ajung pe băncile facultății. Pînă și aliații occidentali critică politica guvernului italian în domeniul școlar și declară în pri-

vința acestui sector: italienii sînt „foarte inopaziti”.

În Italia la un milion de ingineri sînt numai 60 de ingineri. S-ar putea spune că de pe timpul formării unității Italiei, școala de stat în Italia nu a mai cunoscut nici un sprijin din partea statului. Săile de curs au rămas tot aceea care cu ani în urmă erau destinate unui număr restrîns de copii, odraslele claselor privilegiate. Astăzi în Italia numai pentru școlile elementare lipsesc 70.000 de clase iar pentru școlile medii peste 10.000.

Cea mai mare parte din edificațiile școlilor elementare datează încă de la începutul acestui secol. Așa se explică de ce mare parte din ele sînt insoluble și neîncălzite. În multe școli o singură sală este folosită în același timp pentru două sau chiar trei clase paralele, fără a mai vorbi de cele trei „ture” în care este împărțită o zi de școală.

Corespondență telefonică din Roma pentru „Scinteia tineretului”

La periferia orașelor ca și la sate, școala este de multe ori un subsol umed, fără lumină și fără căldură.

Asemenea școli putem întîlni și la Roma. Aici școlile medii au o singură clasă pentru 200 de elevi.

Nici institutele superioare din capitala Italiei nu se bucură de o situație mai bună. Nu de mult ziarul informau despre impresiunile demonstratiilor de protest ale studenților. Anul acesta, la deschiderea anului universitar, a fost dat publicității un document în care se arată că abia timp cit guvernul nu va interveni în mod hotărît pentru a repartiza fondurile necesare unui studiu științific, ateneele și sălile universităților vor rămîne închise. „Universitățile italiene — scriu ziarul — se află într-o mare dificultate, neputînd răspunde scopului pentru care au fost create”.

În cadrul demonstrațiilor studentesce ce au avut loc în Italia trebuie să amintim pe cea de la sfîrșitul anului 1960 a studenților de la Politehnica din Palermo care a culminat cu ocuparea sălilor de către studenți. Dar nu numai că aulele universităților sînt insuficiente și laboratoarele slab înzestrate. Numărul docenților și asistenților universitari este și el foarte redus.

De ce școala de stat din Italia se află în condiții dezolante? Responsabilitatea o poartă guvernul și partidul democrat-cristian care nu numai că n-au făcut nimic în sprijinul școlii de stat, dar, contrar normelor constituționale, au finanțat și susținut școlile profesionale catolice. Același rol îl are de fapt și așa-numitul „plan decenal” care a trezit multe discuții.

Dar școala italiană are multe lipsuri și în ceea ce privește

conținutul educativ al procesului de învățămînt, lipsit de spiritul științific și democratic. În școlile elementare viața este prezentată copiilor într-o viziune de basm. Un basm în care nu există oameni săraci, chiar dacă majoritatea copiilor aparțin de fapt acestei categorii. O educație asemănătoare a grîmesc și elevii școlilor superioare. În licee nu se învață limbi străine iar Galilei, imenietaorul științei moderne, este prezentat elevilor numai ca proza-

tor. Nu mai puțin rușinos este și așa-numitul conținut „democratic” al învățămîntului. Ani terorii fasciste, eroica luptă de rezistență a poporului italian, sînt prea puțin cunoscute din manualele școlare. Tinerii nu cunosc prea bine nici constituția.

Aceasta este situația școlii italiene în anul 1961.

ERMANO GARGANI
Roma, 25 martie

Lupta studenților italieni pentru mărirea numărului de burse, pentru taxe mai scăzute și pentru obținerea altor drepturi se intensifică tot mai mult. În fotografie: în semn de protest împotriva refuzului rectoratului de a li libera diplome, studenții Academiei de Belle Arte din Roma s-au baricadat în interiorul clădirii institutului lor.

Ceremonia bătăii

La Colegiul Eton, una din cele mai mari instituții de învățămînt din Marea Britanie, sistemul pedepselor cu bătaie se află pînă în zilele noastre la loc de cinste. În virtutea acestui fapt, bătaia se administrează la Eton în cadrul unui autentic ceremonial. Dar nu orice bătaie ci numai aceea care, în urma hotărîrii consiliului profesorilor, e demnă de „fapta comisă de inculpat. O greșală mai mică, de pildă, se pedepsește de obicei cu ajutorul unei banale nulele. Dar o greșală serioasă presupune intervenția maestrului de ceremonii. În cele mai multe din cazuri, maestrul acesta e însuși directorul instituției.

Într-un asemenea caz, studentul vinecat este condus de unul dintre pedagogii la „locul de execuție”. Locul acesta se află într-o cameră cu pereții din tablă de stejar, în mijlocul căreia se află celebra „capră” pe care urmează să fie instalat inculpatul.

Pedagogii li desface cele trei perechi de nasturi de la bretele și apoi li obligă să se înclină.

E mult așteptată și teribilă clipă. În momentul în care usa a fost deschisă, directorul Colegiului intră ca o furtună în încăpere. Un alt student — ales tot dintre cei mai buni din anul respectiv se îndreaptă spre un dulap, la de acolo o nula groasă de alun și lo cu cit se poate de ceremonios directorului. Acesta o prinde bine cu ambele mîini, păstrează un minut de tăcere și apoi începe să lovească în trupul gol.

Ne simțim datorii să împărtășim cititorilor noștri că în Marea Britanie aceasta se cheamă... principiu educativ.
EM. RUCĂR

Dificultățile școlii engleze

În Anglia se cheltuiesc pentru învățămînt 700 de milioane de lire sterline.

S-ar părea că aceasta este o sumă mare, dar trebuie făcută următoarea comparație: Anglia cheltuiește 17 lire sterline pe cap de locuitor pentru învățămînt, dar Uniunea Sovietică alocă 43 de lire sterline în scopul acesta. La cele 17 lire sterline pe care le cheltuiește Anglia pentru învățămînt pe cap de locuitor, trebuie comparate cu cele 41 de lire sterline pe cap de locuitor pe care le cheltuiește pentru înarmare.

Nu este de mirare că toată lumea este neliniștită de situația învățămîntului într-o țară a cărei poziție economică depinde de exportul mărfurilor industriale, care cere o bună calificare și abilitate tehnică.

Nu de mult la Central-Hall (Westminster Londra) a avut loc o întrunire la care au participat 6.000 de învățători englezi cerînd guvernului majorarea salariilor.

Asociației naționale a învățătorilor care are aproximativ 23.000 membri, a subliniat că învățătorii cu familiile au o situație deosebit de grea.

Peste un sfert din copiii care frecventează școala elementară sînt înghesuți în clase aglomerate. Profesorii care muncesc din greu și fac datoria, obținînd astfel rezultate remarcabile în chestii de împrumuturi.

I. RETEGAN

Corespondență telefonică din Londra pentru „Scinteia tineretului”

dar politica guvernului face ca sarcina lor să fie cumplit de dificilă. 2 din fiecare 3 elevi de școală secundară învață în clase aglomerate.

Numerosi tineri sînt condamnați să părăsească școala și să înceapă a lucra de la vîrsta de 15 ani. Cea mai mare parte din patroni nu dau posibilitatea muncitorilor să aibă timpul necesar ca să-și ridice nivelul școlar.

un izbitor contrast cu situația descrisă mai sus. Media contingentului de școlari pe clasă este acî de 14 copii, privilegiu care continuă pînă la nivelul universității. S-a calculat că peste jumătate din locurile de la universitățile frumose, Oxford și Cambridge, sînt rezervate pentru absolvenții acestor școli particulare speciale, în timp ce mai puțin de 5 la

sută din numărul locurilor sînt ocupate de tineri proveniți din clasa muncitoare.

Forțele progresiste din Anglia, cer ca media vîrstei de învățămînt obligatoriu să fie ridicată. Ei cer ca universitățile să fie lărgite pentru a putea primi un total de 300.000 de studenți. Ei revendică salarii mai bune pentru profesori pentru a se putea angaja 60.000 de noi profesori în școli și să se pună în felul acesta capăt supra-

aglomerării în clase. Ei vor ca școala să fie mai adaptată cerințelor vieții.

În cadrul unei conferințe consacrate științei și învățămîntului, care a avut loc zilele acestea la Londra, numeroși profesori universitari din Marea Britanie au atras atenția asupra deficiențelor sistemului de învățămînt din Anglia.

Profesorul Boulind de la unul din colegiile Universității Cambridge — relatează săptămînalul „Sunday Times” — a criticat astfel programul analitic pentru școlile publice și colegiile de cultură generală, atrăgînd atenția că în aceste institute de învățămînt disciplinele științifice sînt neglijate.

Si ceilalți vorbitori, printre care cunoscutul om de știință, prof. John Bernal, au subliniat însemnătatea acestei probleme, subliniind că neglijarea culturii științifice în școlile engleze se poate solda cu un adevărat dezastru pentru viitorul țării ca mare putere.

BOB LEESON
Londra, 25 martie